



ת"פ 45228/10-12 - מדינת ישראל נגד יובל וקנין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45228-10-12 מדינת ישראל נ' וקנין
פ"ל 1686-04-13 מדינת ישראל נ' וקנין

בפני כב' השופט אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יובל וקנין

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת סם (שתי עבירות), החזקת סם לצריכה עצמית ונהיגה ללא ביטוח.

להלן פירוט התיקים:

ת 45228-10-12

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בפסילה, נהיגה בשכרות, החזקת סם לצריכה עצמית ונהיגה ללא ביטוח.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 1/3/10 סמוך לשעה 04:00 נהג הנאשם רכב אוטובוס זעיר מכיוון תל אביב לכיוון ירושלים, כשהוא תחת השפעה של סמים, בהתאם לבדיקת שתן בה נמצא שימוש בסם מסוג קוקאין.

באותן נסיבות נהג הנאשם בפסילה ביוזעין (בהתאם להחלטה על פסילה שניתנה במסגרת פ"ל 575/08) וכן החזיק סם מסוג הירואין, מחולק ל-5 מנות במשקל כולל של 1.2673 גרם.

פ"ל 1686-04-13

בתיק זה הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו, בשתי עבירות **נהיגה בשכרות (סמים)**, מיום 2/9/12 ומיום 4/3/13. בשני המקרים, נהג הנאשם ברכב מסוג מונית כשהוא תחת השפעת סמים, כאשר בבדיקת שתן שנערכה לו נתגלו בגופו תוצרי

עמוד 1



חילוף חומרים מסוג קוקאין.

הנאשם נטל אחריות בגין ביצוע העבירות וביקש לעבור הליך שיקומי. נוכח החומרה העולה מן העבירות אותן ביצע הנאשם, ורצונו להוכיח כי השתקם נעתר בית המשפט לבקשתו של הנאשם ואפשר לו להוכיח את רצינות כוונותיו לאורך זמן תוך ניהול מעקב מתמיד.

תסקירי שירות המבחן

שירות המבחן הגיש מספר תסקירים בתיק. התסקיר האחרון הוגש לבית המשפט ביום 4/11/15.

מן תסקירים עולים הנתונים הבאים:

הנאשם בן 40 שנה נשוי, אב ל-4 ילדים ועובד היום כסדרן בחברת מוניות.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא. לאחר שחרורו מהצבא החל הנאשם לעבוד כנהג מונית, בתחילה כשכיר ובהמשך כעצמאי. עם השנים רכש מוניות נוספות, להעסיק נהגים ולעבוד כסדרן.

לפני 10 שנים החל הנאשם להמר באופן קבוע ואיבד, לדבריו, את כל הונו. בשנת 2009 החל הנאשם לעבוד כסדרן בחברת הסעות, ולאחר זמן פוטר מעבודתו, דבר שהובילו למשבר עמוק ולשימוש תכוף בסמים מסוג קוקאין. לראשונה, החל הנאשם, לתיאורו, לצרוך סמים מסוג 'קריסטל' בשנת 2006, כאשר לדעתו השימוש היה מזדמן ובאירועים חברתיים.

שירות המבחן מציין בתסקירו מיום 3/3/14 כי התרשם שהנאשם מצמצם את משמעות השימוש בסמים, ומתקשה לראות עצמו כמכור לסמים.

עוד צוין בתסקיר כי הנאשם הציג פסאדה חיובית, מלאת ביטחון של אדם מצליח בעל תפקוד תקין, בין היתר על מנת לטשטש ולהפיג תחושות של הערכה עצמית ודימוי עצמי נמוכים, זאת על רקע קשייו הנפשיים וקשייו להתמודד עם תוצאות התנהגותו לאורך שנים.

על מנת לבחון את תפקודו של הנאשם לאורך זמן נדחה הדיון בעניינו של הנאשם בתחילה למשך מספר חודשים.

לאחר תקופת הדחייה, עודכן בית המשפט (בתסקיר מיום 7/10/14) כי מזה למעלה מחצי שנה, משולב הנאשם ביחידת של"ם, נוטל חלק פעיל במפגשים ומשקיע מאמצים בשינוי דפוסי התנהגותו. בדיקות שתן שעבר הנאשם נמצאו נקיות משרידי סם.



הנאשם סיפר לשירות המבחן כי הוא מתחיל להתמודד עם מציאות חייו, קשייו הרגשיים ועם ההשלכות של מעשיו לאורך השנים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעזר בכלים שרכש עד כה בטיפולים השונים לצורך התמודדות עם קשייו ולבחינת התנהלותו בצורה כנה ונבונה.

בתקופה זו החל הנאשם לעבוד כעצמאי בחברת הסעות אליה נכנס כשותף עסקי. הנאשם שב ותיאר בפני שירות המבחן את חשיבות התעסוקה עבורו, את שאיפותיו למלא את תפקידו כמפרנס וכבעל משפחה, ולהחזיר את החובות שצבר בשנים האחרונות.

בבואו לגבש המלצה מציין שירות המבחן מחד, את חומרת העבירות, ומאידך, את התהליך הטיפולי בעיצומו נמצא הנאשם, הכולל ניקיון מסמים והשתלבות בתעסוקה.

בתסקיר מיום 7/10/14 המליץ שירות המבחן על מתן צו של"צ לצד עונש מאסר מותנה והשתת צו מבחן לצורך מעקב אחר ההליך הטיפולי והמשך הימנעותו משימוש בסמים.

למרות ההמלצות העדיף בית המשפט שלא לגזור את דינו של הנאשם ובהמשך נדחה סיום התיק אף מעבר לתקופת ההמתנה אליה כיוון בית המשפט.

שירות המבחן נתבקש בחודש 7/2015 להגיש תסקיר עדכני בדבר מצבו התפקודי של הנאשם. מתסקיר שירות המבחן שהוגש לבית המשפט ביום 4/11/15 עולה כי הנאשם ממשיך בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות, אליה הופנה לפני כשנתיים וכי הינו נוטל חלק פעיל בטיפול ומשקיע מאמצים רבים בהליך הטיפולי ובשינוי דפוסי התנהגותו.

בתסקיר דווח כי לאחרונה חווה הנאשם משבר מטלטל, אשר העמידו במבחן קשה, אותו עבר בהצלחה, כאשר לא שב למקומות קשים אליהם היה נמלט בעבר ואף הצליח לשמור על שגרה ותפקוד תקינים, תוך שמירה על יציבות בטיפול.

שירות המבחן מציין התרשמותו כי בשנים האחרונות ערך הנאשם שינוי מהותי ביחס לבעיית ההתמכרות, ובמקביל עורך שינוי בעניינים רגשיים לא פתורים ומעמיק ביחסיו ובקשייו עם האחר.

הנאשם עובר בקביעות בדיקות שתן וכולן נמצאו נקיות.

נוכח ההליך השיקומי שעבר הנאשם שב וממליץ שירות המבחן בפני בית המשפט על חיזוקו של הנאשם על התהליך שעבר ולהימנע מהשתת מאסר ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות, אשר עלול להוות גורם מדרדר עבורו, להחליש את



כוחותיו ומשאביו המוגבלים, אותם הינו משקיע בטיפול ובכך להסיגו אחור.

בנסיבות הענין, שב שירות המבחן על המלצתו להשית על הנאשם צו מבחן לתקופה בת שנה, צו של"צ (400 שעות) ומאסר מותנה.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה לעונש

בטיעוניה לעונש מציינת התביעה את חומרת מעשיו של הנאשם, אשר באה לידי ביטוי בנהיגת רכב ציבורי המסיע אנשים בהיותו תחת השפעת סמים.

התביעה מתייחסת לעברו התעבורתי של הנאשם, הכולל 45 הרשעות בתעבורה (הנאשם נוהג משנת 1990), שתיים מהן בנהיגה בשכרות ב-10 השנים האחרונות. בגין הרשעתו מיום 18/3/10 בעבירה של נהיגה בשכרות (פ"ל 575/08 (תעבורה-רמלה)) עומד כנגד הנאשם עונש מאסר מותנה חב הפעלה.

ביחס לת"פ 45228-10-12 טוענת התביעה למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר ופסילה מלנהוג לתקופה שנעה בין 36 ל-60 חודשים.

בענין תיק פ"ל 1686-04-13 טוענת התביעה למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי פסילה מלנהוג ועד ל-4 שנות פסילה מלנהוג ולמאסר בין מספר חודשים ל-12 חודשי מאסר.

התביעה עותרת להשית על הנאשם בסיכום, עונש מאסר בן 36 חודשי מאסר שירוצה במצטבר לעונש המאסר המותנה בן 9 חודשים שיופעל וירוצה במצטבר, כך שהנאשם ירצה בסך הכל 45 חודשי מאסר בפועל, לצד עונש מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס שלא יפחת מ-10,000 ₪.

בנוסף, מבקשת התביעה להפעיל עונש פסילה חב הפעלה בן 4 חודשים, שעומד כנגד הנאשם, וסה"כ להשית עליו פסילה בת 12 שנים.

לתמיכה בטענותיה מפנה התביעה לרע"פ 222/11, רע"פ 8253/10 ועפ"ת 3406-02-12.

טיעוני ההגנה לעונש

ב"כ הנאשם מתייחס בטיעונו לנסיבות חייו של הנאשם, כמתואר בתסקיר שירות המבחן, להתדרדרותו לסמים על רקע



משבר שעבר ולשינוי לטובה שעבר במסגרת ההליכים נגדו בבית המשפט.

במועד הטיעונים לעונש שמעתי את הגב' שירה מנדלסון, עו"ס ביחידת של"ם המטפלת במסגרת עיסוקה באסירים משוחררים ובמכורים.

גב מנדלסון סיפרה כי הנאשם מטופל ביחידת של"ם, מינואר 2014 מתייחס ברצינות לטיפול, מגיע באופן סדיר אחת לשבוע לשיחה פרטנית ומוסר בדיקות שתן שנמצאו נקיות. בעתיד, קיימת כוונה לשלב את הנאשם בטיפול קבוצתי.

להתרשמותה של הגב' מנדלסון הפיק לקחים הנאשם וערך שינוי משמעותי באורחות חייו.

שמעתי במועד הטיעונים לעונש גם את הנאשם, אשר סיפר כי כיום הינו שותף בחברת הסעות, ותיאר את השינויים והשיקום שעבר מאז השתלב בטיפול. הנאשם מסכים כי הוא ראוי לענישה אך מבקש להימנע משליחתו למאסר מאחורי סורג וברז.

דין וגזירת דין

מתחמי הענישה ההולמים

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

ת"פ 45228-10-12 - נהיגה בשכרות, נהיגה בפסילה וללא ביטוח

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה בשכרות ונהיגה ללא ביטוח, המהוות מסכת עובדתית אחת. לפי סעיף 40 י"ג לחוק העונשין ייקבע עונש כולל לעבירות אלו.

נהיגה בפסילה

הערך המוגן בעבירת נהיגה בפסילה הינו שלום הציבור וחשיבות הבטחת הציות לחוק ולהוראות מערכת השפיטה והאכיפה.

נהיגה בזמן פסילה הינה מעשה חמור, אשר יש בו כדי לסכן את ציבור המשתמשים בדרך. בעניינו של הנאשם יותר מאשר הסיכון הצפוי למשתמשי הדרך, מהווה המעשה זלזול בחוק ובבית המשפט שנתן את הוראת הפסילה.

ברע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל, קובע בית המשפט העליון:

עמוד 5



"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט".

ברע"פ 665/11 אבו עאמר נ' מדינת ישראל נאמר מפי כב' השופט רובינשטיין כי:

"עבירות של נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי, אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו העיקר, וכן קשיים במימוש הפיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת...ומכל מקום הטלתם על הציבור."

ברע"פ 7612/13 שמעון אמסלם נגד מדינת ישראל (מיום 18/3/14) נפסק:

"לא אחת בעבר, אישר בית משפט זה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות ממושכות על מורשעים בעבירה שעניינה נהיגה תחת פסילה, בעיקר כאשר מדובר בבעלי עבר פלילי ותעבורתי מכביד (ראו, מהעת האחרונה: רע"פ 5638/13 נכפולגר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.1.2014); רע"פ 321/14 סלאמה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.01.2014); רע"פ 1569/14 קרן פז נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.2014))."

על פי הפסיקה הנוהגת, העונש הראוי בנהיגה בפסילה הוא מאסר בפועל ועונש זה הינו הדרך היחידה למנוע מעשית את הישנות העבירה (ראה: ע"פ 3129-08-07).

עבירת נהיגה בשכרות -

על עבירת נהיגה בשכרות אשר חומרתה נלמדת מעונש מינימום בן 24 חודשי פסילה שנקבע לצדה, נאמר רבות בפסיקה. בתי המשפט עמדו על החובה לנקוט ביד קשה כנגד מי שהורשע בעבירה של נהיגה בשכרות:

ברע"פ 2829/13 מור מוריאל נ' מ"י, נאמר על ידי כבוד השופט שהם:

"...מן הראוי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בביטחונם. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא"

ברע"פ 2148/11 רומן סמולנסקי נ' מדינת ישראל, קבע כב' השופט ג'ובראן כי:

"נדמה כי אין צורך להכביר מילים על חומרת העבירה שביצע המבקש ועל הצורך בנקיטת מדיניות ענישה מרתיעה בעבירה של נהיגה בשכרות. כידוע, נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. לכן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים



בשכרות...נהג אשר מוכן לנהוג במצב של שכרות צריך לדעת, כי באם ייתפס, צפוי הוא להיענש בחומרה רבה".

מכלל, אין לחרוג מעונש המינימום בעבירת נהיגה שכרות (ראה גם: רע"פ 6443/12 **שאול לדסקי נ' מדינת ישראל**).

נתתי דעתי לחומרת התנהגותו של הנאשם, אשר באה לידי ביטוי בנהיגתו ברכב ציבורי, כשהוא פסול לנהיגה, ואם בכך לא די, אף בהיותו שיכור, שילוב המקרים סיכון גבוה למשתמשים בדרך.

לטעמי, מתחם הענישה לאירוע בו נהג הנאשם בשכרות, כשהוא פסול לנהיגה וללא ביטוח נע בין 4 חודשי מאסר שיכול כי ירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

החזקת סם לצריכה עצמית

בתיק 45228-10-12 הורשע הנאשם גם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, מסוג הירואין, מחולק ל-5 מנות במשקל כולל של 1.26 גרם. מדובר בעבירה נפרדת שאינה קשורה לאירוע הנהיגה עצמו ולפיכך ייקבע לה מתחם עונש נפרד.

הערך החברתי המוגן בעבירות סמים בכלל הינו החובה להגן על שלמות בריאותו ושלומו הפיסי והנפשי של הציבור. במקרה שבפני, מדובר בפגיעה בינונית, משמדובר בסם מסוג הירואין הנחשב סם "קשה" ונוכח הכמות שנתפסה.

רבות נאמר על הנזק שנגרם כתוצאה משימוש והחזקת סמים וסחר בהם, הן למשתמשים בסמים והן לחברה בכללותה. בנוגע לעבירה של שימוש לצריכה עצמית, אני מפנה לת"פ 18306-12-09 **מדינת ישראל נ' סאמר פח'ר אלדין ואח'** (מיום 3.4.2011):

"עבירת השימוש בסם לצריכה עצמית מהווה היא את דלת הכניסה אל עולם הפשע. אל לו לבית המשפט לזלזל בחומרתה של עבירה זו אשר לעיתים רבות יש בה כדי להוביל את אותו אדם אשר נוהג להשתמש בסמים אל עבר ביצוע עבירות חמורות יותר כגון גניבה, פריצה, שוד ועבירות אלימות נוספות שכל מטרתן להביא ליכולת מימון הסמים והצריכה במיוחד על רקע מצב כלכלי ונסיבות אישיות כמו אלו אשר צוינו בפניי. על בית המשפט להעביר מסר חד וברור אף ביחס לאלה המשתמשים בסם לצורך צריכה עצמית ולא להמתין עד להסתבכותם בעבירות סמים חמורות יותר. אין ספק, כי השלב הבא לאחר שימוש בסמים לצריכה עצמית, הינו שלב חמור יותר ביחס לביצוע עבירות סם חמורות שיש בהן לפגוע בחברה כולה".



באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות סמים מסוג הירואין, הטילו בתי משפט עונשים הנעים בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר, שאפשר שירוצו בעבודות שירות, בהתאם לסוג העבירה, לכמות הסם, ונסיבות ביצוע העבירה. כאשר הכמות מהווה לעיתים קרובות מרכיב דומיננטי במעשה העבירה.

במקרה שבפני, אני סבור כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.

פ"ל 1686-04-13 נהיגה תחת השפעת סם (שתי עבירות)

בתיק פ"ל 1686-04-13 הורשע הנאשם בשתי עבירות של נהיגת תחת השפעת סם, בגין שני אירועים שונים.

בחנית נסיבות ביצוע העבירה, היתה בשני המקרים מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה בינונית בערך המוגן. על פי עובדות כתב האישום גם במקרים אלו נהג הנאשם רכב ציבורי וכן מדובר בסם מסוג קוקאין, הנמנה על הסמים הקשים.

לצד עבירה זו קבוע עונש פסילת מינימום ל-24 חודשים, ממנו, ככלל אין לסטות.

העונש המתאים לנאשם

בעת קביעת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להביא בחשבון נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, עליהן ניתן ללמוד בין היתר מטיעוני הצדדים, מתסקיר שירות המבחן ומגיליון הרישום הפלילי של הנאשם.

הנאשם, כיום בן 42 שנה, נשוי ואב לילדים, בעל רישיון נהיגה משנת 1990.

העבירות בוצעו על רקע התמכרותו של הנאשם להימורים, שגררו משבר כלכלי קשה והתדרדרות לסמים קשים. בתחילה הכחיש הנאשם בפני שירות המבחן קיומה של בעיה, אך בהמשך הסכים להשתלב בהליך טיפולי לגמילה מסמים, אשר הוכתר כהצלחה על ידי שירות המבחן כמפורט לעיל.

הנאשם עבר תהליך גמילה לא קצר, תחת פיקוח בית המשפט אשר לא הזדרז לסיים תיק זה, בשל מורכבותו ובשל בקשתו של הנאשם להוכיח את עצמו לאורך תקופה. הנאשם עובד כיום כעצמאי בחברת הסעות אליה נכנס כשותף עסקי ומביע רצון לקיים אורח חיים נורמטיבי תוך שהוא פועל לפרוע את החובות שצבר ומפרנס משפחתו.

עיון בגיליון הרישום התעבורתי של הנאשם ובגזרי הדין הרלבנטיים מעלה כי לנאשם 45 הרשעות בתעבורה, חלקן בעבירות חמורות, שתיים מהן בעבירות דומות מ-10 השנים האחרונות.



לנאשם הרשעה מיום 18/3/10 (פל 575/08 שלום-רמלה) בגין נהיגת רכב בשכרות בגינה עומדת כנגדו פסילה מותנית ל-4 חודשים להפעלה בתיק פ"ל 1686-04-13 ומאסר מותנה ל-9 חודשים, אשר הפך למאסר חב הפעלה, משעבר הנאשם עבירות נהיגה בשכרות מאוחר למועד מתן גזר הדין בתיק פ"ל 1686-04-13.

לנאשם הרשעה נוספת מיום 7/2/12 (בתיק 3279-07-11) בגין נהיגה בשכרות מכוח סירוב, ולצדה עונש פסילה מותנית למשך 6 חודשים להפעלה בתיק פ"ל 1686-04-13.

נוכח ריבוי העבירות וחומרתן ולאור מתחמי הענישה ההולמים, ראוי היה להשית על הנאשם ענישה משמעותית בדמות עונשי מאסר ארוכים, על פי המתחמים שהוצגו תוך הפעלת עונש המאסר המותנה בתיק מס' פל (שלום-רמלה) 575/08 שהינו חב הפעלה. מנגד עבר הנאשם הליך גמילה ראוי להערכה, שיקם את חייו ואת חיי משפחתו ומזו תקופה ארוכה מוכיח לבית המשפט את רצינות כוונותיו. שירות המבחן מביע חשש כי תקופה ארוכה של טיפולים והליך גמילה שעבר הנאשם ירדו לטמיון, אם יגזר על הנאשם עונש מאסר, על כל המשמעויות הנלוות.

סעיף 40 לחוק העונשין מתייחס למצב זה של דברים ומאפשר לבית המשפט לסטות ממתחם הענישה ההולם אם הוכיח הנאשם כי השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם.

בענין זה קבעה הפסיקה כי אם נאשם נרתם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן, עשויים שיקולי השיקום לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (רע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל).

אין די בהבעת נכונות בעלמא, אלא יש להראות הליך ממשי ומשמעותי (רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל), וכי הפוטנציאל השיקומי צריך להיות גבוה (ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל, עליו ניתן להסיק בין היתר, מעברו של הנאשם, משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצדו של הנאשם (רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל).

העבירה האחרונה אותה עבר הנאשם בוצעה לפני למעלה משנתיים וחצי, ומאז לפי הידוע לא נפתחו כנגדו תיקים פליליים.

זה תקופה ארוכה, העולה על שנתיים, נמצא הנאשם תחת מעקב שירות המבחן ומטופל ביחידה להתמכרויות. הנאשם מגיע באופן סדיר למפגשים תוך שיתוף פעולה ומוסר דגימות שתן נקיות. הנאשם שומר על עבודה רציפה ופועל ללא לאות לשיקום חייו ותיקון דרכיו.

מן הנימוקים שהובאו לעיל, אני סבור כי עניינו של הנאשם שבפני עונה על דרישות הפסיקה ומאפשר סטייה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום. אני סבור כי זה המקום בו יש ללכת לקראת הנאשם ולהשית עליו עונש נמוך מהרף התחתון של המתחם.



סעיף 85 לחוק העונשין משלים את הוראות סעיף 40 ד לחוק הנ"ל, וקובע כי על אף הוראת סעיף 56 (ב) שעניינה הפעלת חובה של מאסר מותנה "רשאי בית המשפט שהרשיע אדם העובר טיפול למשתמשים בסמים, או שסיים טיפול כאמור, להשתמש בסמכותו לפי סעיף 56 יותר מפעם אחת, אם שוכנע כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי".

נוכח העובדה לפיה השלים הנאשם הליך גמילה מסמים, ועודנו מצוי בהליך טיפולי, ראיתי להימנע מהפעלת עונש המאסר המותנה העומד לחובתו של הנאשם.

אשר לתקופת הפסילה, עפ"י סעיף 40 א (א) (1) לפקודת התעבורה, אם ב-10 שנים שקדמו לביצוע העבירה הורשע הנאשם לפחות פעמיים בעבירות המנויות בסעיף ובכללן נהיגה בשכרות, דינו בנוסף לכל עונש אחר פסילת רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מעשר שנים.

עפ"י גיליון הרישום התעבורתי של הנאשם וגזרי הדין שהובאו לעיוני, הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בשכרות ביום 18/3/10 וביום 7/2/12, שהינם מוקדמים למועדי העבירות בתיקים שבפני ותוך תקופה של פחות מעשר שנים שקדמו לעבירות שבפני.

לפיכך במקרה דנן חל סעיף 40 א (א)(1) לפקודת התעבורה.

עם זאת, לאור ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם והרושם כי הינו מבין את חומרת מעשיו ומעוניין בשינוי אורחותיו, ראיתי לעשות שימוש בסמכותי לפי סעיף 40 א (ג) (1) לפקודה ולהורות גם על פסילה לתקופה קצרה יותר.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 400 שעות של"צ בהתאם לתכנית שגובשה וצוינה בתסקיר האחרון לבית המשפט.

2. קנס בסך 7,500 ₪ אשר יחולט מהפיקדון הקיים. אם אין סכום בפיקדון ישולם הקנס עד 1/1/16

3. 5 שנות פסילה מלנהוג. הפסילה תחושב מיום 14/3/13 (המועד בו נפסל רישונו של הנאשם עד לתום ההליכים במסגרת מ"י 196-03-13), בחופף לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. הנאשם פטור מהפקדת רשיון.

בחצי השנה האחרונה לפסילה יוכל הנאשם לגשת למבחן עיוני ומעשי ואף לקבל שיעורי הנהיגה אם יקום צורך.

4. מורה על הפעלת עונש פסילה בן 4 חודשים שהושת על הנאשם בתיק פ"ל 575-08 (תעבורה-רמלה), לריצוי בחופף

עמוד 10



לעונש הפסילה שהושת בסעיף 3.

5. מורה על הפעלת עונש פסילה בן 6 חודשים שהושת על הנאשם בתיק 3279-07-11 (תעבורה-ירושלים), לריצוי בחופף לעונש הפסילה שהושת בסעיף 3.

6. מורה על חידוש עונש המאסר המותנה למשך 9 חודשים, אשר הושת על הנאשם בתיק פ"ל 575-08 (תעבורה-רמלה), למשך שנתיים.

7. דן את הנאשם ל 24 חודשי פסילה, וזאת על תנאי, למשך 36 חודשים.

ניתן היום 15/11/1515 נובמבר 2015 בנוכחות הצדדים.